

KOMIKSOVÁ EDICE NAKLADATELSTVÍ ČESKOSLOVENSKÉ ANARCHISTICKÉ FEDERACE

7

LIVIDATOR

ÚVODEM

Československá anarchistická federace (ČSAF) přichází s novým publikačním projektem - s komiksovou edicí svého nakladatelství. Co nás vedlo k tomuto rozhodnutí? Tak především skutečnost, že českému anarchistickému hnutí chybí v posledních letech trochu více nadsázky, odlehčení a humoru. A komiks je právě tou nejideálnější formou, která může tyto nedostávající se prvky komunikace skvěle vyvážit. Komiks nemusí být vždy pokleslou zábavou, jak je asi zaškatulkován v myslích mnohých lidí, kteří nemají o tomto žánru žádný přehled. Komiks může být také médiem přinášejícím poučení, otázky k zamyšlení, poselství vzdoru - stejně jako napětí, humor a zábavu.

Přicházíme s prvním komiksovým sešitem a doufáme, že nebude posledním. Uvidíme, jaký bude mít ohlas a zda si obecnost vykřičí nějaké přídavky. Materiálu na zpracování je zatím dost, především ze zahraničních publikací a časopisů. Rádi bychom však, kdyby se tento náš ediční pokus ukázal být inspirací pro ty, kteří mají nápady a šikovnou ruku, a vznikla tak nějaká domácí undergroundová či přímo anarchistická komiksová díla, lhotejno jakého rozsahu.

Pro začátek přinášíme překlad jednoho z dílů komiksu **Likvidátor** polského scénáristy a kreslíře **Ryzsarda Dabrowskiho**. Hlavní hrdina série, ekoterorista Likvidátor, se v této epizodě ocitá díky posunu v čase na Ukrajině roku 1920, kde se ihned zapojuje po boku Nestora Machna do boje anarchistů proti bílým i rudým - zde tedy hlavně proti bolševikům.

Aby čtenáři neznalí historických reálií netápali v temnotách, doplnili jsme Likvidátorův příběh krátkým komiksem **Nestor Makhno**, který původně vyšel ve španělštině v roce 1976. My jsme ho převzaly z prvního dílu v angličtině vydávaného sešitu *Anarchy Comix*, jenž vyšel roku 1978. Následuje krátký Machnův životopis (a také v životopis v komiksu zmiňovaného Volina) a jeho esej *Boj proti státu* ze stejnojmenné knihy, která v českém překladu vyšla v roce 1999 v rámci Anarchistické knihovny FSA.

Ted' zbývá již jen popřát příjemnou zábavu.

vydalo Nakladatelství Československé anarchistické federace

komiksová edice, sv. 1

v Praze, 2010 (dotisk 2012)

distro@csaf.cz

z polského originálu **Likwidator na Ukrainie 1920**, vydaného nakladatelstvím Zielony Front v roce 2008

překlad: Květoslav Vobořil

grafická úprava: Stanislav Rubeš

LIKVIDÁTOR

RYSZARD DABROWSKI

PŘEKLAD - KVĚTOSLAV VOBŮŘIL

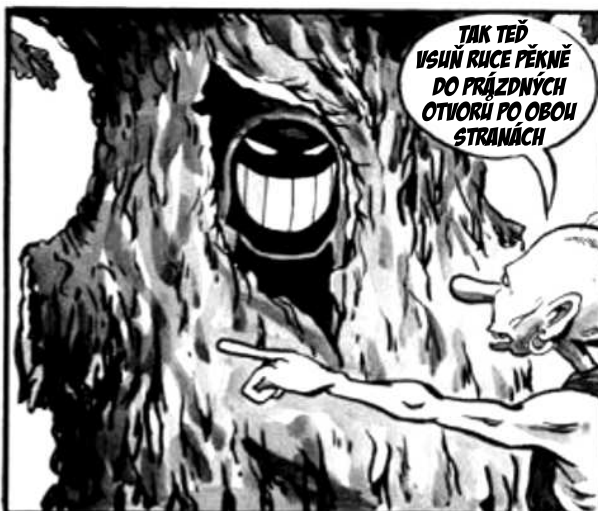
LIKVIDÁTOR NA UKRAJINĚ 1920

- PAMĚTI MACHNOVŠTINY

LIKVIDÁTOR

LIKVIDÁTOR

TAK TEĎ
VSUŇ RUCI PĚKNĚ
DO PRÁZDNÝCH
OTVORŮ PO OBOU
STRANÁCH

PO HODINĚ...

KOLIKRÁT JE MOŽNÉ
PŘENĚST SE V ČASE? A JAK
DLOUHO TO BUDE FUNKOVAT?
KDY SE VRÁTÍM?

KAŽDÝ
ČLOVĚK MŮŽE CESTOVAT
V ČASE JEN DVAKRÁT V JEDNOM
VTELENÍ. POKAŽDĚ ODVÁR
PŮSOBÍ KOLEM DVOU TÝDNŮ.
AŽ PŘESTANE FUNKOVAT,
TAK SE PROSTĚ AUTO-
MATICKY VRÁTÍŠ

NO DOBRĚ,
ALE DO JAKÉ DOBY MĚ TO
VLASTNĚ PŘENESE? MŮŽU
O TOM ROZHODNOUT?

O TOM,
KDE SE OCITNEŠ, ZCELA
ROZHODUJE DUB. PŮTKÁŠ
LIDI S NÁZORY TI BLÍZKÝMI
A V DOBĚ PRO NĚ PŘELOMOVÉ.
POKUD TO BUDE JINÁ ZEMĚ,
DUB TĚ ODBAŘÍ ZNALOSTÍ
TAMĚJŠÍHO JAZYKA.

NO DOBRÁ...
UŽ TO JE?
DŘEVĚNÍ MI
RUCI.

UŽ, UŽ...
ODVÁR JE JIŽ
HOTOVÝ. JEN VY-
STYDNE A MŮŽEŠ
HO VYPÍT.

FFFFF

PIJ A O NIC
SE NEŠTĚREJ.
NEBRÁŇ SE
A PŘENESEŠ SE
BEZ PROBLÉMU.

...A PO DELŠÍ
CHVILI

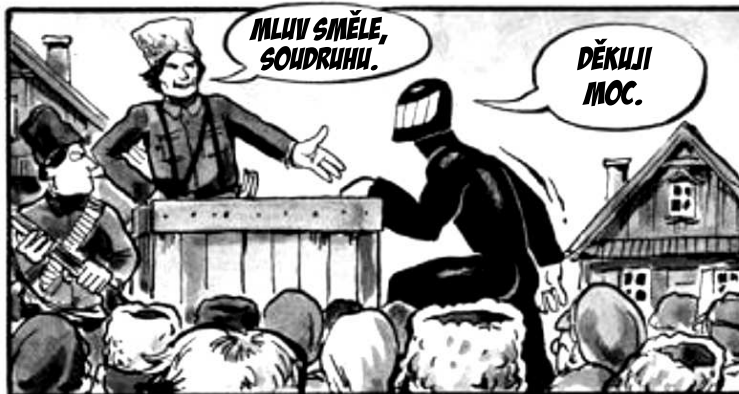
LIKVIDÁTOR

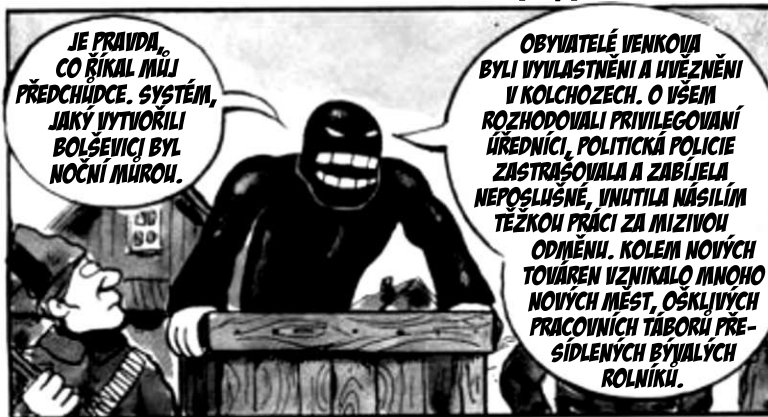
LIKVIDÁTOR

LIKVIDÁTOR

LIKVIDÁTOR

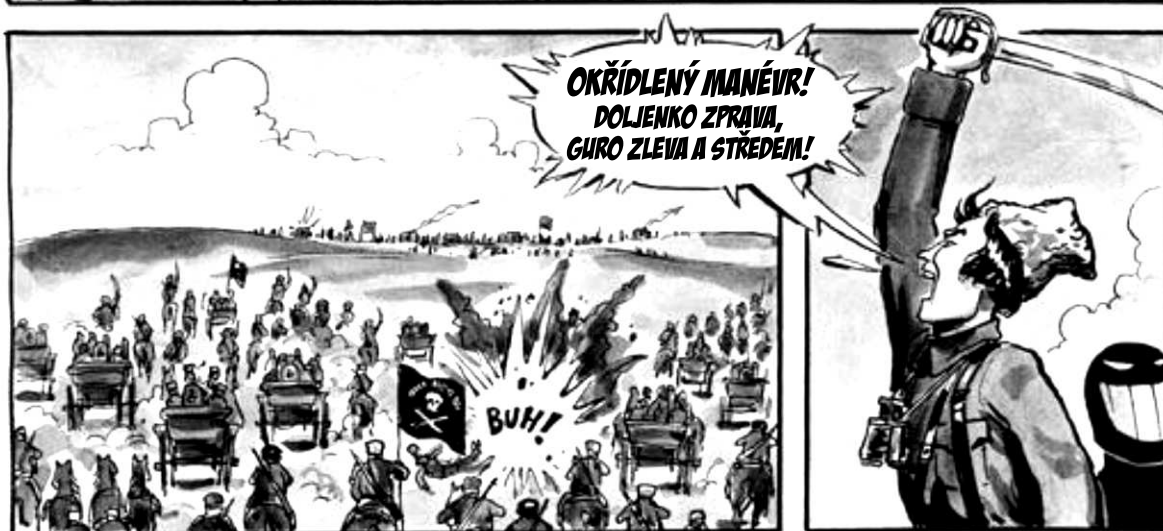
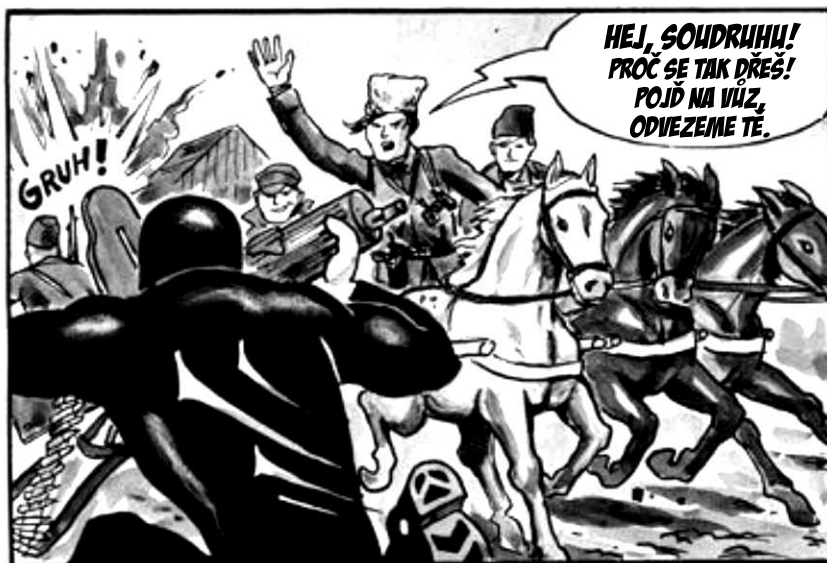
LIKVIDÁTOR

LIKVIDÁTOR

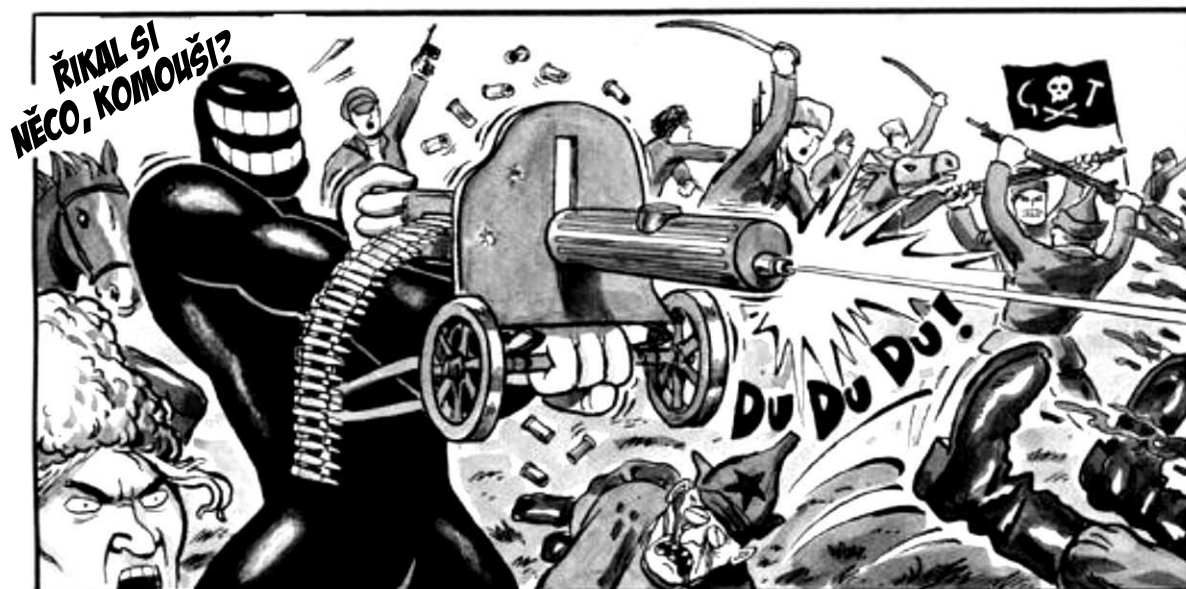
LIKVIDÁTOR

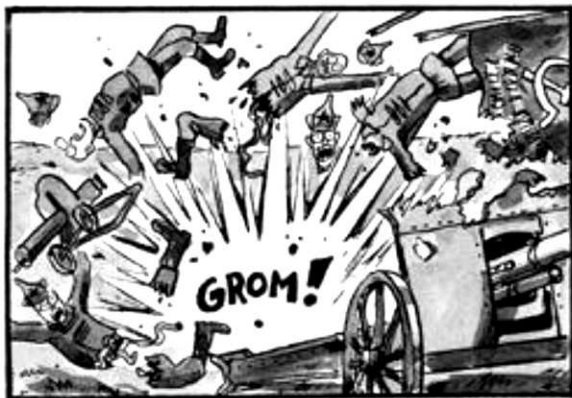
LÍKVIDÁTOR

LIKVIDÁTOR

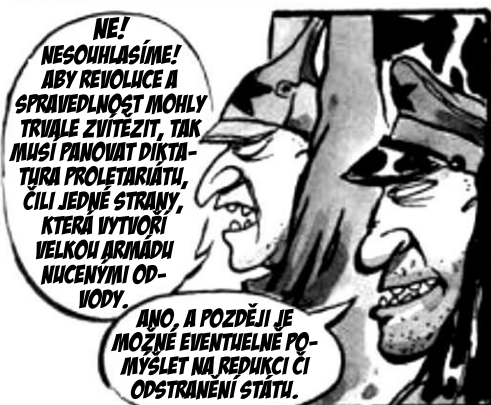
LIKVIDÁTOR

LIKVIDÁTOR

LIKVIDÁTOR

LIKVIDÁTOR

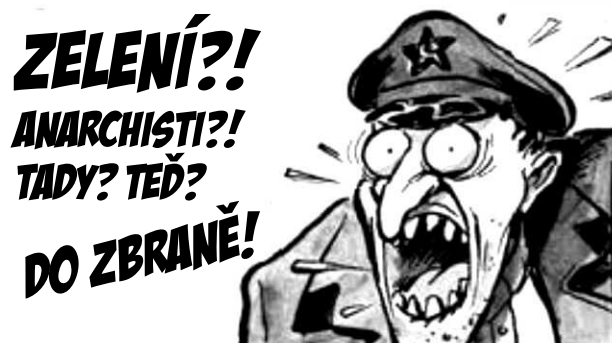
LIKVIDÁTOR

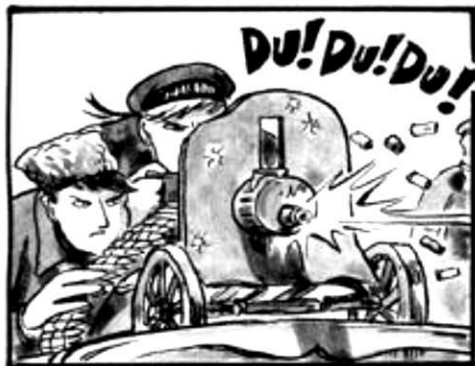
LIKVIDÁTOR

LIKVIDÁTOR

LIKVIDÁTOR

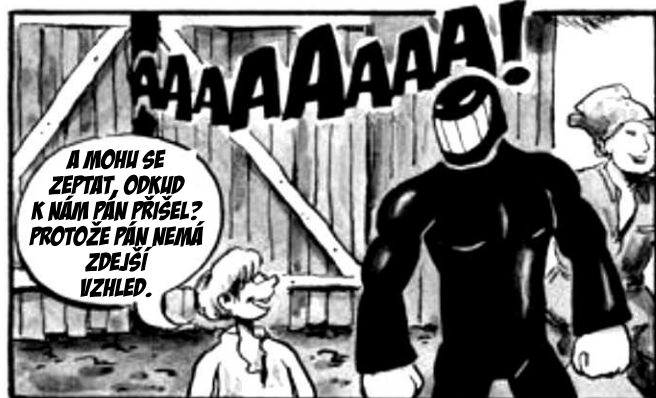

LIKVIDÁTOR

* LENIN TOTO OPRAVDU PŘIKÁZAL

LIKVIDÁTOR

LIKVIDÁTOR

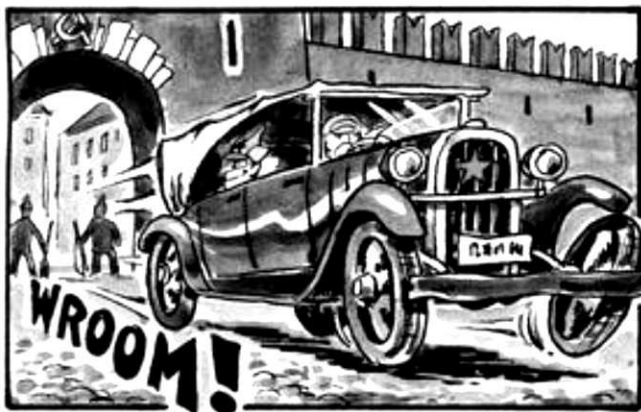
HUDBA: T. LOVE
"JSEM VOLNÝ JAKO HŘEBEC
NA STEPÍ"

LIKVIDÁTOR

LIKVIDÁTOR

LIKVIDÁTOR

LIKVIDÁTOR

LIKVIDÁTOR

LIKVIDÁTOR

LIKVIDÁTOR

LÍKVIDÁTOR

RYSZARD DABROWSKI

Postavu Likvidátora stvořil grafik a autor komiksů Ryszard Dabrowski, jenž se narodil 16 prosince 1968 v Paříži. V současnosti žije v polském Białymstoku.

Dabrowski je absolvent Umělecké fakulty UMCS v Lublani. Ke svým komiksům vytváří jak scénáře, tak kresby. Vedle Likvidátora je také autorem postavy redaktora Szwedaka a cyklu Wielebny i Konserwatywny (Ctihodný a konzervativní). Jeho práce navazují na polský komiksový underground.

Dabrowski konstruuje expresivní a kontroverzní postavy, jejichž jednání je bezesporu radikální - například v roce 1995 vytvořený Likvidátor - vždy ale pro to mají důkladné teoretické vysvětlení. Likvidátor, kterého je možné onálepkovat jako ekologického teroristu, před vykonáním rozsudku (exekuci vykonává samozvaně ve jménu většiny společnosti) dlouze a vyčerpávajícím způsobem polemizuje s protivníkem. Na druhou stranu podoba redaktora Szwedaka přivádí na myšlenku obskurních, drzých a tupých novinářů z období bolševismu, kteří fatální zvyky té doby přenesli do současných médií.

Dabrowski, což je charakteristické pro tvůrce řadící se k tradici undergroundu, pozoruje a komentuje pro vládnoucí elity nelitostným způsobem současnou polskou realitu. Není v této oblasti žádným specialistou a vyjádření, která používá, jsou pro mnohé čtenáře brána jako reálná, a ne jako karikaturistické představení současného Polska. Odtud se ve velké míře bere identifikace čtenářů s obsahy autorových komiksů.

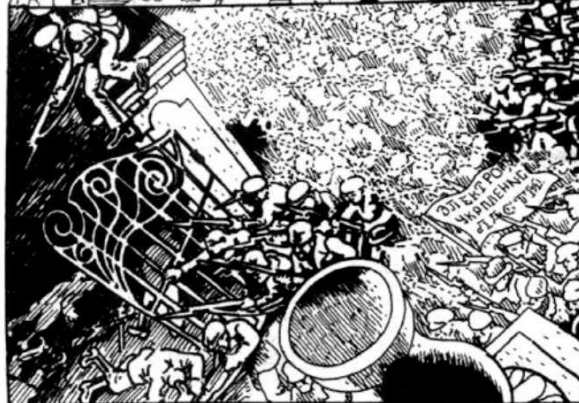
Do této doby autor publikoval několik sešitů Likvidátora (v nezávislé i oficiální distribuci) a komix *Redaktor Szwedak, czyli sztuka wywiadu* (Redaktor Szwedak, čili umění rozhovoru). Spolupracoval s komiksovými magazíny AQQ a *Produktem*, v současnosti prezentuje své komiksy v sloupcích časopisu *Obywatel*. Vytváří také reklamní komiksy.

Podle článku od Witolda Tkaczyka na stránkách komiks.gildia.pl

NESTOR MAKHMO

RUSKÁ ŘÍJNOVÁ REVOLUCE V ROCE 1917 BYLA VÝRAZEM DLOUHO ZADRŽOVANÉHO NAPĚTÍ A SIL, Z NICHŽ JEDNOU BYLI I BOLŠEVICI. V ČÁSTI UKRAJINY ODDĚLENÉ

BREST-LITEVSKÝM MÍŘEM OD ZBYTKU BÝVALÉ CARSKÉ ŘÍŠE VYHLÁŠILA NABATSKÁ ANARCHISTICKÁ KONFEDERACE AUTONOMII A ROZDĚLILA PŮDU MEZI ROLNÍKY.

NESTOR MACHNO SE SVÝMI PARTIZÁNSKÝMI ODDÍLY NAPADAL NĚMECKOU ARMÁDOU PODPOROVANÉ VELKOSTATKÁŘE. MACHNOVCI PŘITOM ČASTO UŽÍVALI TAKTIKY LSI A PŘEVLEKŮ.

POTÉ, CO MACHNOVCI ROZDRTILI CELOU NĚMECKOU DIVIZI, VYRAZILI NA SEVER. V OBSAZENÝCH OBLASTECH NAHRAZOVALI BOLŠEVICKÉ KOMISARIÁTY SVOBODNÝMI KOMUNAMI.

NESTOR MACHNO

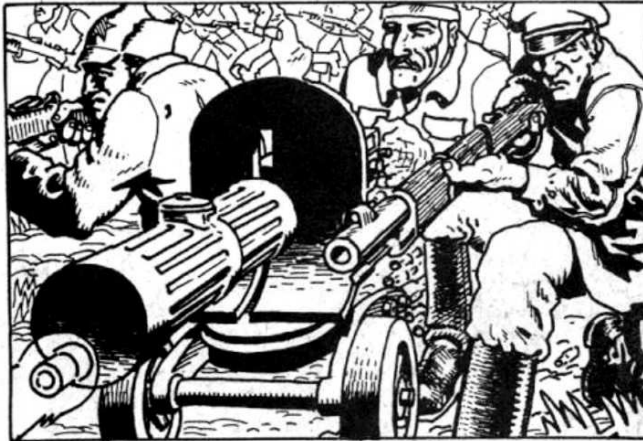
BRZY NATO SE MACHNOVCŮM PODAŘILO PORAZIT DĚNIKINOVU BĚLOGVARDEJSKOU ARMÁDU. INOVATIVNĚ VYUŽÍVALI K PŘEPRAVĚ JEDNOTEK ROLNICKÉ POVOZY.

MACHNOVSKÁ ARMÁDA, TEORETICKY ORGANIZOVANÁ NA DEMOKRATICKÝCH ZÁKLADECH, SE NACHÁZELA POD VELENÍM MACHNA A ŘÍDILA SE PEVNOU DISCIPLÍNOU.

PŘEŠTOŽE TATO NEOBÝVLÁ TAKTIKA PŘÍSPĚLA K PORÁZCE DĚNIKINA, ROZHODL SE TROCKIJ ZBAVIT VŠECH ANARCHISTŮ. MACHNOVCI VYČKÁVALI DALŠÍCH 9

MĚSÍCŮ AŽ DO INVAZE GENERÁLA WRANGELA. KDYŽ BOLŠEVICI SLÍBILI PROPUSTIT VĚZNĚNÉ ANARCHISTY, ROZHODL SE MACHNO PO JEJICH BOKU ODRAZIT TENTO POSLEDNÍ ÚTOK BÍLÝCH.

PO VÍTĚZSTVÍ BYLI MACHNOVŠTÍ VELITELÉ POZVÁNI NA KRYMSKOU KONFERENCI, KDE BYLI VŠICHNI S VÝJIMKOU UNIKNUVŠÍCH KAVALERISTŮ ZATČENÍ NEBO ZASTŘELENI.

MACHNO A JEHO MUŽI BOJOVALI S ČÁSTEČNÝMI ÚSPĚCHY JEŠTĚ NĚKOLIK MĚSÍCŮ. NAKONEC MUŠEL MACHNO UTĚCI DO PAŘÍŽE, KDE HO V ROCE 1934 ZDOLAL ALKOHOLISMUS.

NESTOR IVANovič MACHNO

Machno se narodil 27. října 1889 v chudé rolnické rodině v Ukrajinském městečku Huljajpole. V sedmi letech začal pracovat jako pasák dobytka a později jako zemědělský dělník.

V roce 1906 se přidává k místní anarchokomunistické skupině. Je odsouzen za účast na ozbrojeném útoku k trestu smrti, ale vzhledem k věku mu je trest přeměněn na doživotní žalář. Machno byl však nepoddajný vězeň a proto byl často ukován do želez nebo umístován na samotku. Ve vězení se setkal s Petrem Aršinovem, který mu vysvětloval anarchistickou teorii.

Po únorové revoluci roku 1917 se vrací domů a aktivně se zapojuje do místního dění. V srpnu 1917 sestavuje jednotku ozbrojených rolníků, s kterými vyvlastňuje pozemky šlechty a rozděluje půdu zemědělcům.

Když na jaře dalšího roku podepsala sovětská vláda brest-litevskou smlouvu, byl Machno nucen tuto činnost ukončit. V té době navštěvuje Moskvu, kde se setkává s anarchistickým myslitelem Petrem Kropotkinem. V červenci 1918 se vrací opět do rodného kraje, který okupují rakousko-uherské jednotky.

Machno v čele partizánské jednotky zahajuje úspěšnou sérii útoků na okupanty a sídla místní šlechty. Po stažení rakouských vojsk se obrací proti ukrajinským nacionalistům. Huljajpolská oblast se nachází bez vlivu jakékoliv vlády, což vede k přeměně místní společnosti podle anarchistických zásad.

V březnu 1919 sice bolševici podepsali s Machnem smlouvu o společné vojenské pomoci proti „bílému“ generála Děnikina, ale to nemohlo odsunout do pozadí nepřátelství mezi nimi a anarchisty. Posléze začal sovětský tisk pomluvami útočit na machnovce. Následně byli dopadeni dva agenti Čeky určení k zabití Machna a popravení. Komunistické jednotky provedly nájezd na huljajpolské zemědělské komuny.

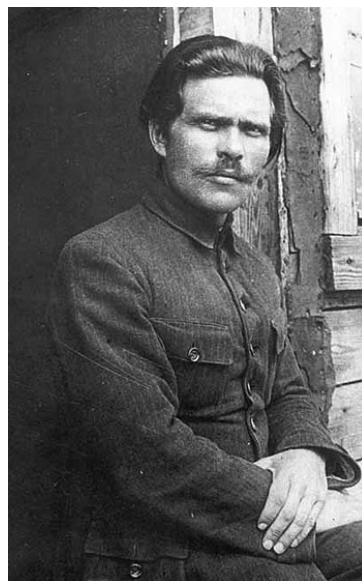
Když ale bolševici potřebovali pomoc v postupu proti Děnikinovi, machnovci jim přišli vhod. Poté je opět postavili mimo zákon a následovalo osm měsíců bojů, jejichž oběti rozšířila epidemie tyfu. Rudá armáda ale znovu potřebovala Machnovu pomoc proti „bílému“, kterou dosáhla amnestií pro anarchisty v sovětských věznicích. Situace se ale opakovala - Trockij nařídil útok na Machnovo velitelství v Huljajpoli.

Machnovi se podařilo utéci a skrývat se s neléčenými zraněními. Přes Maďarsko a Polsko se s velkými problémy dostal až do Paříže, kde se stal spoluautorem *Organizační platformy libertinských komunistů*, kterou v roce 1926 vydala exilová skupina „Věc práce“ tvořená ruskými a ukrajinskými anarchisty. Napsal také své paměti končící prosincem 1918.

Poslední roky života žil v bídě, nemoci a zapomnění. A tak také v červenci 1934 zemřel.

„Machno byl muž činu, který se, přestože byl zaneprázdněn vojenskými operacemi, snažil uskutečnit své anarchistické teorie v praxi.“

(Paul Avrich)

VOLIN

Volin, vlastním jménem Vsevolod Michajlovič Eichenbaum, se narodil 11. srpna 1882 v dobře situované rodině rusko-židovských intelektuálů. Dostalo se mu dobrého vzdělání, i když nedokončil studium práv, jelikož se v roce 1904 přidal k Sociálně-revoluční straně a začal se věnovat agitaci mezi dělníky.

V období po revoluci 1905 byl uvězněn a odsouzen k vyhnanství na Sibiř. Podařilo se mu však uprchnout do Francie, kde se seznámil s anarchisty různých národností, včetně ruských. To na něj mělo takový vliv, že se roku 1911 stává věrným stoupencem anarchistické myšlenky. Jako antimilitarista se stal v roce 1913 členem Výboru pro mezinárodní protiválečnou akci, což mu po vypuknutí války vyneslo od francouzských úřadů rozhodnutí o internaci. Té však předešel útekem do Spojených států, kde se připojil k redakci týdeníku *Golos truda*.

V květnu 1917 se Volin s celou redakcí časopisu vrací do Petrohradu, aby pokračoval v anarchistické propagandě. Během občanské války pomáhal založit na Ukrajině anarchistickou konfederaci NABAT a vydával její stejnojmenný časopis. V létě 1919, když bolševici zesílili perzekuci anarchistů, se Volin připojil k Machnově povstalecké armádě.

Avšak v lednu 1920 byl zatčen Rudou armádou a předán tajné policii, načež Trockij vydal příkaz, aby byl popraven. Popravě ale jen tak tak ušel. Na svobodě ale dlouho nepobyl, jelikož následovalo další zatčení. To však vyvolalo silný odpor v mezinárodním dělnickém hnutí a tak Volin, Maximov a další anarchisté byli propuštěni (po jedenáctidenní hladovce, kterou ve vězení drželi) a pod podmínkou doživotního vyhnanství odcestovali v lednu 1922 do Berlína.

Tam Volin spolupracoval mimo jiné s Rudolfem Rockerem a vydal zde také několik čísel časopisu *Anarchističeskij vestnik*. Poté odchází do Francie, kde se Sebastiénem Faurem spolupracuje na anarchistické encyklopedii, přispívá do mnoha periodik a píše svou nejznámější knihu *Neznámá revoluce*.

Ve Francii se také dostává do sporu s Aršinovem a Machnem kvůli jejich dokumentu *Organizační platforma libertinských komunistů*, kterému vyčítá neanarchistický stranický duch. Volin, stále aktivní a věrný svým ideálům, přežívá v období 2. světové války v naprosté bídě a v září 1945 umírá na tuberkulózu v pařížské nemocnici.

NESTOR I. MACHNO - BOJ PROTI STÁTU

Fakt, že moderní stát je organizovanou formou nadvlády založené na svévoli a násilí proti sociálnímu prostředí námezdně pracujících, je nezávislý na tom, zda se jedná o stát „buržoazní“ či „proletářský“. Stát spočívá na represivním centralismu, povstávajícím z přímého násilí menšiny vůči většině. Aby posílil a vynutil legitimitu svého systému, stát se neuchyluje pouze k otevřenému násilí a korupci, ale rovněž i k mocné zbraní psychologického nátlaku. S pomocí obdobných prostředků je nepočetná skupina politiků schopna psychologicky utlačovat celou společnost a zvláště masy námezdně pracujících, jejichž jednání modeluje tak, aby se vyhýbalo přemýšlení o státu jako institucionalizovaném otroctví.

Musí tedy být dostatečně jasné, že pokud chceme bojovat proti organizovanému násilí moderního státu, musíme třít v rukou mocné zbraně, odpovídající velikosti našeho úkolu.

Dosud byly metody sociální akce, přijaté revoluční třídou námezdně pracujících v boji proti svým utlačovatelům a vykořisťovatelům - Státu a Kapitálu - sice v souladu s anarchistickými myšlenkami, ale nepostačily k dosažení úplného vítězství.

V historii se již stalo, že námezdně pracující porazili Kapitál, ale jejich vítězství jim proklouzlo mezi prsty, protože se objevila nová státní moc a sloučila zájmy soukromého kapitálu a státního kapitalismu ve prospěch porážky námezdně pracujících.

Zkušenost z Ruské revoluce jasně odhalila naše nedostatky ve vztahu k výše zmíněné skutečnosti. Nesmíme na ně zapomenout, ale naopak bychom se měli odhodlat k jejich zřetelnému pojmenování.

Můžeme klidně připustit, že náš boj proti Státu během Ruské revoluce byl pozoruhodný, i přesto, že naše řady byly zachváceny dezorganizací - pozoruhodný především kvůli zničení oné nechvalně proslulé instituce.

Náš boj byl naopak bezvýznamný ve vztahu k vybudování svobodného zřízení námezdně pracujících a navazujících sociálních struktur, které mohly zajistit jeho rozkvět mimo dosah státní moci a jejich represivních institucí.

Skutečnost, že jsme my, anarchokomunisté nebo anarchosyndikalisté, nebyli schopni předvídat následný průběh Ruské revoluce a nezdařilo se nám včas a rychle vytvořit nové formy společenského života, vedla mnoho našich skupin a organizací ke staré známé nerozhodnosti v otázkách politické a sociální strategie revolučního boje.

Pokud se chceme v budoucnu vyvarovat stejných chyb tváří v tvář revoluční situaci a pokud si chceme udržet myšlenkovou a praktickou soudržnost naší organizační linie, musíme především nejprve sloučit všechny naše síly do jednoho aktivního kolektivu a bez váhání definovat konstruktivní koncepci ekonomických, sociálních, lokálních a teritoriálních prvků naší teorie (svobodných sovětů) a zvláště široce vylíčit jejich základní revoluční úkoly v boji proti státu. Současný život a Ruská revoluce si to žádá.

Ti, kteří se vrhli do práce jako řadoví členové mas dělníků a rolníků a na vlastní kůži zažili jejich vítězství i porážky, musí bezpochyby dojít ke stejnému závěru a především ke zhodnocení, že náš boj proti státu musí pokračovat, dokud stát nebude bezezbytku zlikvidován. Uvědomí si také, že nejtěžší břemeno v tomto boji ponesou na svých bedrech revoluční ozbrojené síly.

Je klíčové, aby akce revolučních ozbrojených sil byly provázány se sociální a ekonomickou základnou, v jejímž rámci se budou pracující lidé organizovat již od prvních dnů revoluce, aby tak mohla být mimo dosah jakýchkoli státních struktur uvedena v život jejich naprostá samospráva.

Od této chvíle musí anarchisté zaměřit svoji pozornost na zmíněný aspekt revoluce. Anarchisté musí dojít k přesvědčení, že hodnostáři a stoupenci státní moci nemohou být svrženi jinak, než pomocí velké revoluční armády nebo značného počtu lokálních partyzánských oddílů. Tímto způsobem nastolíme podmínky, aby mohli námezdně pracující, stojící za revolucí, za sebou spálit všechny mosty a zaměřit se na konečný proces vybudování nové sociálně-ekonomické základny.

Stát se přesto bude schopen udržet v několika malých enklávách a všemožně zkomplikovat námezdně pracujícím jejich cestu k novému životu, zpomalit tempo růstu a harmonického rozvoje nových mezilidských vztahů, založených na úplné emancipaci.

Konečná a naprostá likvidace Státu se může uskutečnit pouze tehdy, pokud se boj námezdně pracujících bude odehrávat pokud možno co nejvíce podle anarchistických zásad a námezdně pracující sami určí způsoby své sociální akce. Tyto způsoby by na sebe měly vzít podobu orgánů sociální a ekonomické samosprávy, formu „antiautoritářských sovětů“. Revoluční námezdně pracující a jejich předvoj - anarchisté - musí analyzovat podstatu a strukturu těchto sovětů a předem určit jejich revoluční funkce. Především na tom závisí, zda dojde k pozitivnímu vývoji a rozvoji anarchistických myšlenek v řadách těch, kteří sami dokončí likvidaci státu, aby mohli vybudovat svobodnou společnost.

Dělo truda 17, říjen 1926 (str. 5-6)

Český překlad vyšel knize *Boj proti státu a jiné eseje* vydané v rámci Anarchistické knihovny FSA v Praze 1999.

Další Machnovy texty si můžete přečíst na stránce: www.nestormachno.info/czech.

PROGRAMOVÉ MINIMUM ČESKOSLOVENSKÉ ANARCHISTICKÉ FEDERACE

CO SE NÁM NELÍBÍ?

Na jedné straně je to kapitalistický systém, který vytváří nerovnosti - chudobu většiny lidí vedle bohatství hrstky privilegovaných - a vede tak k jasné sociální nespravedlnosti a útlaku. Na straně druhé stát, který již ze své historické podstaty slouží především privilegované menšině k ochraně jejího bohatství a zájmů. I tzv. zastupitelská demokracie ve skutečnosti nezastupuje vůli obyčejných lidí, ale zejména zájmy mocenských elit. To se ještě výrazněji projevuje v nadnárodních politických a finančních organizacích, jejichž rozhodovací centra jsou ještě vzdálenější hlasům lidu a mnohem vstřícnější lobbyistickým tlakům.

Nejenže má tento systém dopad na sociální postavení lidí, přináší sebou i postupnou devastaci životního prostředí a degradaci člověka a jeho kultury prostřednictvím všudepronikající propagace konzumentských návyků a egoismu. Zatímco jsou odstraňovány bariéry pro pohyb kapitálu, kterým disponuje omezená skupina, stále více jsou prakticky omezována sociální a politická práva obyčejných lidí, která jsou protichůdná zájmům ekonomických a politických elit, a prohlubuje se technologicky stále dokonalejší systém špehování a kontroly.

Nejde ale jen o systém, který každodenně zažíváme tady a teď, jde o každé zřízení založené na principech autority, hierarchie a moci, které shora lidem přímo či nepřímo diktuje, jak mají žít. Principy nepřirozené autority, diskriminace a dominance jsou nám cizí i v rovině vztahů mezi lidmi.

CO BYCHOM RÁDÍ?

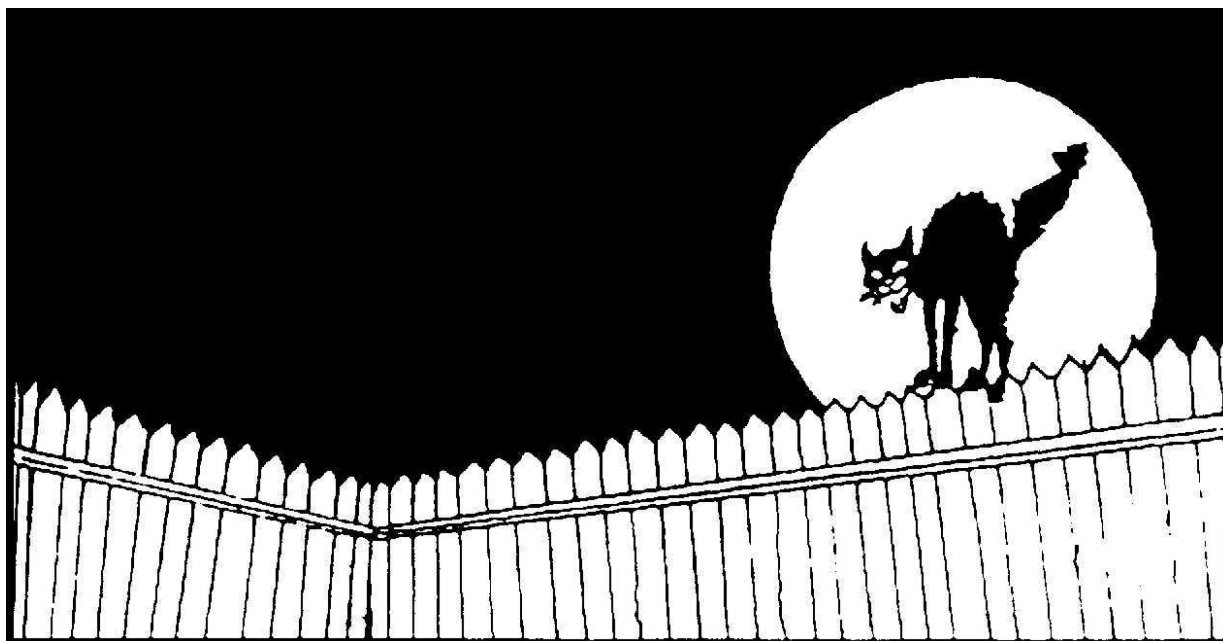
Jsme přesvědčení, že alternativa je možná. Nejsme sociální inženýři ani dogmatici, abychom tvrdili, jak by měla přesně vypadat. Chceme o alternativách především vyvolat diskusi. Jako anarchisté a anarchistky se však domníváme, že má-li jít o skutečnou alternativu a ne o pouhou variaci na poznané autoritářské systémy (kapitalismus, bolševismus apod.), měla by být založena na následujících principech: samospráva (každý se může podílet buď přímo, nebo prostřednictvím úkolovaných a kdykoli odvolatelných zástupců na záležitostech, které se jej týkají), svoboda (každému je umožněn jeho osobní rozvoj, pochopitelně s respektováním svobody druhých) a sociální spravedlnost (spravedlivá organizace ekonomiky, která by měla uspokojovat potřeby každého místo toho, aby sloužila zisku úzké skupiny).

Naším cílem je emancipovaný člověk žijící ve společnosti založené na uvedených principech, kde se může plnohodnotně spolupodílet na jejím fungování a v co největší míře rozhodovat o svém životě.

JAK NA TO?

Abychom se mohli postavit tomu, co se nám nelíbí, a pokusit se realizovat to, co bychom rádi, cítíme potřebu spojit se v tomto snažení. Proto také vznikla Československá anarchistická federace (ČSAF) fungující na principech, které odpovídají našim cílům, tedy principech svobody, solidarity a volné dohody.

Činnost ČSAF se odvíjí od přání a možností každého, kdo se v jejím rámci zapojí, a nabývá různých podob od veřejných protestů, přes diskuse a osvětovou činnost až po realizaci rozmanitých samosprávných projektů.

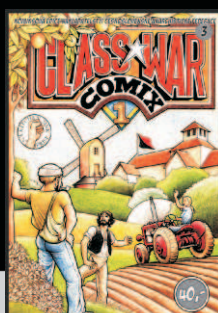
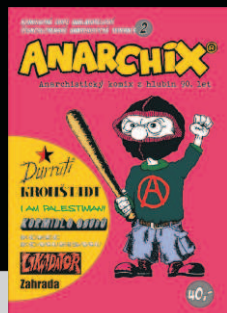

NAKLADATELSTVÍ ČESKOSLOVENSKÉ ANARCHISTICKÉ FEDERACE

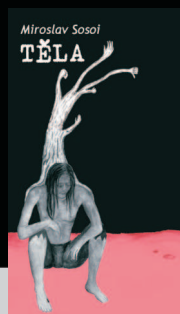
anarchistická revue EXISTENCE

komiksová edice

edice poezie

WWW.GSAF.CZ

ostatní publikace

